

CÂNTAREA LUI SOLOMON

Cap 1

Această cântare toată e mistică, plină de necuprinsa dragostea lui Hristos către mireasa Sa și, iarăși, a mireasii către Hristos, Mirele său.

- 213v
1. ărute-mă cu sărutarea gurii sale! Că mai bune sânt țâțele tale decât vinul,
 2. Mirosind cu unsori bune; untdelemn | vărsat e numele tău. Pentru aceea fecioarele te-au iubit.
 3. Trage-mă după tine! Vom alerga întru mirosul unsoarelor tale. Băgatu-te-au împăratul în ceale ascunse ale sale. Sălta-vom și ne vom veseli întru tine, aducându-ne aminte de țâțele tale. Mai presus de vin dreptii te iubesc.
 4. Neagră sânt, ci frumoasă, featele Ierusalimului, ca sălașele lui Chidar, ca pieile lui Solomon.
 5. Nu mă socotiți că sânt neagră, că m-au negrit soarele. Fiii maicii mele au oștit împotriva mea, pusu-m-au pază în vii; via mea nu o am păzit?
 6. Spune-m mie, pre cel ce iubeaște sufletul meu, unde te paști, unde te culci în miazăzi, ca să nu încep a rătăci după turmele soțiilor tale?
 7. De nu te știi, o, cea mai frumoasă între muieri, ieși și te du pre urmele turmelor și paște iezii tăi lângă sălașele păstorilor!
 8. Călărimii mele în căruțele lui Faraon te-am asămănat, priiatina mea!
 9. Frumos e obrazul tău, ca a turturealii! Grumazul tău, ca mărgealele scumpe.
 10. Asămănări de aur vom face ție, împistrite cu argint.
 11. Fiind împăratul întru culcușul său, nardul meu au dat mirosul său.
 12. Legătură de stactie iubitul meu mie, între țâțele mele să va zăbovi;
 13. Strugur de chipru iubitul meu mie, în viile Engadului.
 14. Iată, tu frumoasă ești, priiatina mea, iată, tu frumoasă ești, ochii tăi de porumb.
 15. Iată, tu frumos ești, iubitul meu, și înfrământat. Patul nostru, înflurit, ||
- 214r
16. Grinzile caselor noastre, de chedru, podurile noastre, de chiparos.

Cap 2

1. uflarea câmpului și crinul văilor!
 2. Ca crinul între spini, așa iubita mea între fecioare.
 3. Ca mărul între leamnele dumbrăvii, așa iubitul meu între feciori; supt umbra celui ce-l dorisem am șezut și rodul lui, dulce gătlejului meu.
 4. Băgatu-m-au în pivnița cu vin, rânduit-au spre mine dragoste.
 5. Proptiți-mă cu uși, împodobiți-mă cu meri, că mă lăncezesc de dragoste.
 6. Stânga lui supt capul meu, și dreapta lui mă va îmbrățișa.
 7. Juru-vă pre voi, featele Ierusalimului, pre căprioarii și pre cerbii câmpilor, să nu deșteptați, nici să treziți pre iubita mea, până când ea va vrea!
 8. Glasul iubitului meu, iată, acesta iaste! Venit-au săltând în munți, sărind preste dealuri.
 9. Aseminea iaste iubitul meu căprioarii și puiului de cerbi. Iată, el stă după păreatele nostru, uitându-să prin ferești, privind prin zăbreale.
 10. Iată, iubitul meu grăiaște mie: „Scoală, grăbeaște, priiatina mea, porumbața mea, frumoasa mea, și vino,
 11. Că iarna au trecut, viforul s-au dus și s-au depărtat!
 12. Florile s-au arătat în țarina noastră, vremea pleavilii au sosit, glasul turturealei s-au auzit în pământul nostru,
 13. Smochinul au scos pârga zmochinelor sale, viile înflurind au dat mirosul său. Scoală, | priiatina mea, frumoasa mea, și vino!
- 214v
14. Porumbața mea, în găurile pietrii, în groapa zidului, arată-m fața ta, să sune glasul tău în urechile mele, că glasul tău e dulce și fața ta înfrământată!”
 15. Prindeți-ne vulpile ceale mici, care stracă viile, că viia noastră au înflurit!
 16. Iubitul meu mie, și eu lui, cel ce să paște între crini.
 17. Până unde va răsufla zioa și să vor pleca umbrele, întoarce-te! Asemenea fii, iubitul meu, căprioarii și puiului de cerbi preste munții Vethirului!

Cap 3

1. n patul meu, noaptea, am căutat pre cel ce iubeaște sufletul meu; căutatu-l-am și nu l-am aflat.
2. Scula-mă-voiu și voiu încungiura cetatea; prin târguri și prin ulițe voi căuta pre cel ce-l iubeaște sufletul meu; căutatu-l-am și nu l-am aflat.
3. Aflatu-m-au străjile, cei ce păzesc cetatea: „Au doară pre cel ce iubeaște sufletul meu ați văzut?”
4. Puțân trecând de la ei, am aflat pre cel ce iubeaște sufletul meu. Ținutu-l-am, nici îl voiu slobozi până ce-l voiu duce în casa maicii mele și întru culcușul ceii ce m-au născut.
5. Juru-vă pre voi, featele Ierusalimului, pre căpriorii și pre cerbii câmpului, să nu deșteptați, nici să trezviți pre iubita, până când ea va vrea!
6. Cine e aceasta carea să suie prin pustie ca nuiaoa fumului din mireazmele mirhei și a tămâii și a tot praful făcătorului de mir? | |
7. Iată patul lui Solomon: șasezeaci de tari îl împresoară, din tarii lui Israil, 215r
8. Toți fiind sabii și la războaie foarte învățați; sabiia fieștecăruia pre coapsele sale, pentru frica de noaptea.
9. Measele ș-au făcut împăratul Solomon din leamnele Livanului,
10. Stâlpii lui i-au făcut de argint, razimul de aur, suișul lui mohorât, cu jumătate dragoste l-au așternut pentru featele Ierusalimului.
11. Ieșiți și vedeți, featele Sionului, pre împăratul Solomon întru cununa cu carea l-au încununat maică-sa în zioa logodirii lui și în zioa veseliei inimii lui!

Cap 4

1. âț ești de frumoasă, priiatina mea, cât ești de frumoasă! Ochii tăi de porumbiță, afară din cel ce să tăinuiaște înlontru; cosițele tale, ca turmele caprelor care s-au suit din muntele Galaad;
2. Dinții tăi, ca turmele celor tunse, care s-au suit din scâldătoare, toate cu miei geamini, și stearpă nu iaste între eale;
3. Ca învălitoarea roșie buzele tale și graiul tău, dulce; ca un dărab de măru erodiian, așa obrazul tău, afară de cel ce înlontru să tăinuiaște;
4. Ca turnul lui David grumazul tău, care s-au zidit cu păzi din afară; o mie de paveze spânzură dintr-însa, toată oastea celor tari;
5. Doao țâțele tale, ca doi pui geameani de că|prioară carii să pasc în crini. 215v
6. Până ce va răsufila zioa și să vor pleca umbrele, mearge-voiu la mägura smirnei și la dealul tămâii.
7. Toată frumoasă ești, priiatina mea, și întinare nu iaste întru tine.
8. Vino din Livan, mireasa mea, vino din Livan, vino! Încununa-te-vei din capul lui Amana, din creăștetul Sanir și Hermon, din culcușurile leilor, din munții pardoșilor.
9. Rănit-ai inima mea, sora mea, mireasă, rănit-ai inima mea întru unul din ochii tăi și într-un păr al grumazului tău.
10. Cătu-s de frumoasă țâțele tale, sora mea, mireasă! Mai frumoasă sânt țâțele tale decât vinul și mirosul unsoilor tale, preste toate mireazmele.
11. Fagur străcurând buzele tale, mireasă; miierea și lapte supt limba ta și mirosul vejmintelor tale, ca mirosul tămâii.
12. Grădină încuiată sora mea, mireasa, grădină încuiată, fântână însămnată.
13. Trimiterile tale, grădină de poamele erodiilor, cu rodurile pomilor, chipri cu nard,
14. Nard și șofran, trestie și scorțșoară, cu toate leamnele Livanului, smirnă și aloe, cu toate ceale de fruntea unsoilor.
15. Izvorul grădinilor, puțul apelor celor vii ce curg cu repejune din Livan!
16. Scoală-te, criveațe, și vino, auste, suflă spre gredina mea și curgă mireazmele ei!

Cap 5 | |

1. ie iubitul meu în grădina sa și mănânce roada pomilor săi! Vino în grădina mea, sora mea, mireasă! Săcerat-am smirna mea cu mireazmele mele, mâncat-am fagurul cu miierea mea, beut-am vinul meu cu laptele meu. Mâncați, priiatini, și beți și vă îmbățați, iubiților! 216r

2. Eu dorm și inima priveghează. Glasul iubitului meu ce bate: „Deșchide-m, sora mea, priiatina mea, porumbița mea, cea fără prihană a mea, căci capul meu s-au împlut de roao și părul meu, de picăturile nopților!”

3. Jefuitu-m-au de haina mea; cum mă voi îmbrăca cu ea? Spălatu-mi-am picioarele; cum le voi întina?

4. Iubitul meu ș-au băgat mâna prin zăbrea și pânțele mele s-au cutremurat de atingerea lui.

5. Sculatu-m-am să deșchiziu iubitului meu; mânilor mele au strecurat smirnă și deagetele mele, pline de zmirnă aleasă.

6. Rătezul ușii mele am deșchis iubitului meu, iară el să abătuse și trecuse. Sufletul meu s-au topit cât au grăit. Căutatu-l-am și nu l-am aflat, chematu-l-am și nu mi-au răspuns.

7. Aflatu-m-au străjile care păzea cetatea, lovitu-m-au și m-au rănit, luatu-mi-au plașca păzitorii zidurilor.

8. Juru-vă pre voi, featele Ierusalimului, de veți afla iubitul meu, să-i vestiți că mă lăncezesc de dragoste.

9. Cum iaste iubitul tău din cel iubit, o, cea mai frumoasă între muieri? Cum iaste iubitul tău din cel iubit, că așa ne-ai jurat? |

216v 10. Iubitul meu e alb și rumen, ales din mii,

11. Capul lui, aur de cel mai bun; coamele lui, ca cetina de finici, neagre ca corbul.

12. Ochii lui, ca a porumbiței preste pâraiele apelor care sânt cu lapte spălate și petrec lângă curgerile ceale pline.

13. Obrazul lui, ca curticealele mirezmelor cusute de făcătorii de mir; buzele lui, crini ce strecură zmirna cea dintâi.

14. Mânile lui, strune de aur pline de hiachinth; pânțele lui, de elefant împodobit cu zamfir;

15. Fluierile picioarelor lui, stâlp de marmore ce e întemeiat pre temeuri de aur, fața lui ca a Livanului, ales ca chedrii.

16. Gâtlejul lui, dulce, și tot de-a să pofti. Așa iaste iubitul meu și acela e priiatinul meu, featele Ierusalimului!

17. Încătro s-au dus iubitul tău, o, cea mai frumoasă între muieri, unde s-au abătut iubitul tău? Și-l vom căuta cu tine.

Cap 6

1. **I**ubitul meu s-au pogorât în grădina sa, la năstrapa mirezmelor, să să pască în grădini și să culeagă crini.

2. **I**u, iubitului meu, și iubitul meu, mie, cel ce să paște între crini.

3. Frumoasă ești, priiatina mea, dulce și împodobită ca Ierusalimul, înfricoșind ca șireagul taberii cel rânduie.

217r 4. Întoarce ochii tăi de cătră mine, că aceia m-au făcut a zbura. Perii capului tău, ca turma ca | prelor ce s-au arătat din Galaad;

5. Dinții tăi, ca turma oilor ce s-au suit din scaldătoare, toate cu miei geameni, și stearpă nu este într-însele;

6. Ca coajea de măruș irodiului, așa obrazul tău, afară de tainiutele tale.

7. Șasezeci sânt împărătease și optzeci țitoare, și a fecioarelor nu iaste număr.

8. Una iaste porumbița mea, cea desăvârșita mea, una iaste a maicii sale, aleasa ceii ce o au născut; văzutu-o-au fecioarele și preafecită o au vestit împărăteasele și țitoarele și o au lăudat.

9. Cine e aceasta ce iese ca zorile, sculându-să frumoasă ca luna, aleasă ca soarele, înfricoșind ca șireagul taberii cea rânduie?

10. Pogorātu-m-am în grădina nucilor să văzu mearele vailor și să mă uitu de-au înflurit via și de-au încolțit mearele irodiului.

11. N-am știut; sufletul meu m-au turburat pentru căruțele lui Aminadav.

12. Întoarce-te, întoarce-te, Sulamiteanco, întoarce-te, întoarce-te să privim la tine!

Cap 7

1. **E**e vei vedea în Sulamiteanca, fără horile taberilor? Cătu-s de frumoși pașii tăi cu încălțămintele, fecioara căpeteniii! Închieturile coapselor tale, ca mărgealele făcute de mână de meșteri!

2. Buricul tău, clondir în strune, neavând lipsă de păhar; pânțele tale, ca stogul de grâu sențuit cu crini; |

3. Doao ugerile tale, ca doi iezi geameni de căprioară;

217v

4. Grumazul tău, ca turnul de elefant; ochii tăi, ca iazerele în Hesevon, care sânt în poarta featei mulțimei; nasul tău, ca turnul Livanului, care priveaște spre Damasc;

5. Capul tău, ca Carmilul, și cosițele capului tău, ca mohorâtul împăratului legat întru ceterne.

6. Cât ești de frumoasă și împodobită, cea mai dragă întru desfătări!

7. Statul tău s-au asemănat finicului și țâțele tale, strugurilor.

8. Zis-am: „Sui-mă-voiu în finic și voiu lua rodurile lui”, și vor fi țâțele tale ca strugurii de vie și mirosul gurii tale, ca al mezelor,

9. Gâttelej tău, ca vinul cel bun, vreadnic iubitului meu a l bea și cu buzele și cu dinții lui a-l rumega.

10. Eu, iubitului meu, și la mine întoarcerea lui.

11. Vino, iubitul meu, să ieșim la câmp și să petrecem în sate.

12. Dimineața să ne sculăm la vîi, să vedem de au înflurit via, de au legat florile, de au înflurit irodiile; acolo ț-oiu da țâțele mele.

13. Mandragorile au dat miros; în porțile noastre toate poamele; și ceale noao, și ceale vechi, iubitul meu, am ținut ție!

Cap 8

1. ine te va da mie, fratele meu, cel ce sugi țâțele maicii mele, să te aflu afară și să te sărut și încă nime să nu mă defaime! ||

2. Apuca-te-voiu și te voiu duce în casa maicii mele; acolo mă vei învăța și-ți voiu da păharul din vinul cel dîres și must de rodiile mele. 218r

3. Stînga lui supt capul meu și dreapta lui mă va îmbrățîșa.

4. Juru-vă pre voi, featele Ierusalimului, să nu deșteptați, nici să trezviți iubita mea, pînă cînd ea va vrea!

5. Carea iaste aceasta carea să suie din pustie, rāvārsānd cu dezmerdări, rāzimatā spre iubitul său? Supt copaciul mārului te-am deșteptat, acolo s-au vātāmat maica ta, acolo silitā au fost ceaea ce te-au nāscut.

6. Pune-mă ca o peceate spre inima ta, ca un sām̄n spre brațul tău! Că tare e ca moartea iubirea, vārtoasā ca iadul, rāvna; fālinairele ei, fālinariu de foc și de flacără.

7. Ape multe n-au putut stînge dragostea, nici rāvurile o au nāvālit. De va da omul toate averile casii sale pentru dragoste, ca o nimica le va defāima.

8. Sora noastră, mică și țâțe nu are. Ce vom face surorii noastre în zioa cînd trebuie a-i grāi?

9. De e zid, să zidim preste dānsul băști de argint; de e ușe, să o îmbrēcām cu table de chedru.

10. Eu, zid, și țâțele mele, ca turnul din care am fost înaintea lui, ca cel ce află pacea.

11. Viia s-au făcut celui păciuit într-însa, care are noroade. Datu-o-au pāzitorilor; omul | aduce o mie de arginți. 218v

12. Viia mea înaintea mea iaste; o mie ai tăi păciuitori, și doao sute celor ce păzeasc rodurile ei.

13. Ceaea ce lācuiestî în grādini, priiatinii ascultă, fă-mă a auzi glasul tău!

14. Fugi, iubitul meu, și te asemānă cāpriorii și puiului cerbilor, preste munții mirosurilor!

